

Tage Møller
Bakketorvet 30
V e d d e
4295 Stenlille

Tlf: + 45 59 17 02 27

Fax: + 45 59 17 52 27

tage@pc.dk

Dato: 8. juli 2010

Dianalund Lægecenter
Att: Læge Kaare Knudsen
Bøgevænget 1
4293 Dianalund

Læge- og Neurolog-behandlingen i et meget langt sygdomsforløb

Nylig er jeg og min russiskfødte hustru vendt hjem fra mine lægebesøg i St. Petersborg - Rusland. - Men hvorfor nu dette ?

Som bekendt havde jeg den første konsultation hos dig den 21. januar 2010 på grund af mine stigende problemer med 1) mangeårig ubehandlet smerte i højre side af lænden samt 2) stramninger og følelsesløshed i fødder og ankler med heraf følgende svimmelhed og tab af balanceevne – en sygdom, som havde udviklet sig gradvist over en 10-årig periode.

Du ordinerede en lang række blodprøver samt en røntgenundersøgelse på Kalundborg Sygehus den 28. januar 2010, men disse prøver udviste normalværdier og kunne således ikke fortælle noget om sygdommen eller årsagen hertil.

På mit forslag henviste du mig herefter til en neurologisk undersøgelse, som jeg bestilte den 26. januar 2010, og som fandt sted den 5. marts 2010 hos neurolog, Anne-Mette Havsager (AMH) i Holbæk.

Hun stillede hurtigt diagnosen Neuropati/Nervebetændelse i fod og ankler, men ordinerede for en sikkerheds skyld en blodscreening på Holbæk Sygehus, hvilket fandt sted den 11. marts 2010.

Den 17. marts 2010 sender jeg en e-mail til AMH om min mistanke om mulig kviksølvforgiftning fra amalgam-fyldninger i tænder - baseret på hyppig "metalsmag" i munden m v.

Den 25. marts 2010 ringede hun til mig og fastholdt den stillede diagnose, samtidig med at hun oplyste mig,

at der ikke var tale om kviksølvforgiftning (uden foretagelse af en såkaldt 2,3-dimercapto-propan-1-sulfonat (DMPS) mobilisationstest),

at jeg ikke ville dø af denne sygdom,

at hun ikke kunne foreslå nogen behandling, og

at hun tilbagehenviste mig til dig.

– Så der var slet ingen hjælp at hente her.

I et brev af 6. april 2010 og i konsultationen hos dig den 19. april 2010 oplyste jeg om neurologens afvisning af min formodning om kviksølvforgiftning samt den manglende mobilisationstest, og du henviste mig herefter til Arbejdsmedicinsk Klinik i Slagelse, som efterfølgende ville tage kontakt til mig. - Herfra har jeg intet hørt!

I mit brev af 1. maj 2010 til dig oplyser jeg om sygdommens udbredelse til lårmusklen i venstre ben med periodiske pludselige stikkende smerter som fra en kniv, ligesom jeg giver udtryk for min stigende

usikkerhed om korrekt diagnose samt mangel på engageret behandling, hvorefter jeg foreslår gennemførelse af en MR-scanning, idet jeg anmoder om din stillingtagen hertil.

I en efterfølgende telefonsamtale oplyser du mig om, at du som praktiserende læge ikke kan henvise til MR-scanning, idet denne mulighed kun er forbeholdt speciallæger, herunder neurologer, hvorfor du anbefaler mig igen at kontakte AMH.

Det gør jeg så i en e-mail af 8. maj 2010, og den 10. maj 2010 får jeg et e-mail svar fra AMH, som går på, at hun ikke kan tilbyde mere, og ikke har yderligere forslag.

Den 11. maj 2010 meddeler jeg i en e-mail AMH, at jeg opfatter hendes manglende neurologiske indsats som en pure lægelig afvisning, og informerer samtidig om gældende regler ifølge Rigshospitalets "Specialevejledning – Neurologi", der bl a omtaler diverse behandlingsmuligheder, og jeg henviser samtidig til, dels den alternative sygdom: **Multipel Sclerose**, der udviser lignende symptomer som Neuropati, og dels til anvendelsen af MR-scanning til sikker diagnosticering.

I et brev af 17. maj 2010 til Region Sjælland (hvoraf du og regionsformand, Steen Bach Nielsen, har modtaget kopi) klager jeg over det udviste speciallæge-adfærd med påstanden om, at "Min læge er ikke neurolog, og neurologen vil ikke hjælpe" og anmoder derefter Regionen - som øverste ansvarlige på området - om forslag til en yderligere udredning af min sygdom i det sygdoms/"sundheds"-system, som Regionen tilsyneladende efterhånden har udviklet.

Jeg modtager den 18. maj 2010 fra regionens patientkontor et e-mail svar (hvoraf du og regionsformanden har modtaget kopi). - Kontoret beskriver i sit svar situationen som værende frustrerende, men råder mig alene til evt at klage til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn ! – Med andre ord: En fraskrivelse af regionens delvise ansvar for lægesystemets praktiske tilrettelæggelse og et forsøg på at drukne sagen i det velkendte offentlige bureaukratiske hængedynd !

Den 19. maj 2010 anmoder jeg dig i en e-mail om at give mig en henvisning til en anden neurologisk undersøgelse andetsteds, men da du ikke svarer mig, rykker jeg i e-mail af 26. maj 2010 for dit svar.

Den 4. juni 2010 oplyser du i en telefonsamtale, at du igen har udstedt en neurolog-henvisning via "henvisningshotellet".

Samme dag bestiller jeg derfor via e-mail tid for en konsultation hos Neurologisk afdeling, Roskilde Sygehus, idet jeg oplyser om din henvisning på "henvisningshotellet". - Den 7. juni 2010 modtager jeg pr e-mail en meddelelse om, at Neurologisk afdeling ikke har forbindelse til "henvisningshotellet", men at afdelingen gerne modtager en elektronisk henvisning eller en henvisning pr post.

Dette meddeler jeg dig i min e-mail af 7. juni 2010, og jeg anmoder dig om at sende henvisningen til Roskilde Sygehus på normal vis, men dette får jeg intet svar på.

...oooOOOooo...

[Her mistede jeg tålmodigheden med det danske læge- og neurologsystem, og i samråd med min russiskfødte hustru beslutter vi os for straks at indhente hjælp fra læge- og neurolog-systemet i St. Petersburg i Rusland, hvorefter vi rejser derover den 13. juni 2010 og straks tager kontakt til min hustrus tidligere lægeklinik.](#)

Under opholdet i St. Petersburg ser jeg yderligere på min medbragte PC, at min e-mail af 7. juni 2010 til dig først er blevet læst den 18. juni 2010, d v s 11 dage efter min afsendelse, så det er tilsyneladende ikke hver dag Dianalund Lægecenter åbner sin e-mail postkasse ?

Ukendt med det russiske sundhedssystem var jeg naturligvis på forhånd spændt på, hvorledes det fungerede – og især i sammenligning med det danske system.

Men i dag ved jeg bedre !

Uden forhåndsmelding fra os mødte vi frem i lægeklinikken, og straks ved ankomsten blev der af en lægesekretær udfærdiget starten på min lægejournal. Det tog 5 minutter, hvorefter sekretæren foretog et internt telefonopkald og straks henviste os til den medicinske læge (1. sal, værelse 114). Efter ca 15

minutters konferering med ham, henviste han os straks videre til klinikkens neurolog. Min russisktalende kone agerede naturligtvis som kyndig translatør under disse konsultationer.

Vi vendte tilbage til sekretæren, som igen foretog et lokalt telefonopkald, og straks henviste os til klinikkens neurolog (2. sal, værelse 203). Denne anmodede mig straks om at "komme op på briksen", og en særdeles grundig undersøgelse af en varighed på en lille times tid fandt sted.

Resultatet af undersøgelsen fremgik af neurologens resumé:

- 1) Han var meget usikker på, om jeg egentlig led af Neuropati, idet hans grundige undersøgelser ikke gav et éntydigt svar herpå.
- 2) Han ville dog ikke kategorisk afvise denne sygdom, men en anden neurologisk sygdom kunne komme på tale.
- 3) På grund af sygdommens udvikling henstillede han over for os, at det var særdeles vigtigt hurtigt at få stillet en sikker diagnose - via en MR-scanning. Dette af hensyn til efterfølgende hurtig udbedring af mulige skete skader på nerverne i fod, ankel og ben m v.
- 4) Herefter afsluttede han konsultationen med, dels at udskrive recepter på visse gavnlige midler fra klinikkens apotek, og dels at udskrive en henvisning til det nye neurologiske scanningscenter, som for kort tid siden er etableret i St. Petersburg under protektion af den russiske statsminister, Vladimir Putin (se vedlagte bilag).

Ved vort fremmøde på scanningscenteret ca 1 time senere – igen uden forudgående anmeldelse - foreviste vi henvisningen fra vor neurolog i lægeklinikken, og det blev oplyst, at en MR-scanning uden videre ville kunne foretages.

En overordnet neurolog informerede os grundigt om teknikken og om de fine diagnostiske muligheder, men afsluttede konsultationen med et velment råd til os om, at han anså det for mest forsvarligt, at vi hurtigt lod scanningen foretage i Danmark, alene på grund af den russisk-danske sprogbarriere – et råd, som jeg – under indtryk af mine mange, årelange og negative danske erfaringer - nødtigt ville følge, men som jeg fornuftsmæssigt nødtvungent måtte acceptere.

Hvad der – i min egenskab af tidligere organisations- og rationaliseringskonsulent ved Københavns Amts Sygehusvæsen – overraskede mig særdeles, var det faktum, at det russiske lægesystem arbejder særdeles dygtigt, enkelt og effektivt. Lægerne er velmotiverede, grundige og besidder et stort engagement og giver en klar og fyldestgørende information til patienten.

På forhånd forventede jeg et langsommeligt, ineffektivt og bureaukratisk russisk system, men bemærkede nu tydeligt, at Danmark langt overgår Rusland, hvad dette angår !

Hvad jeg har søgt at få klaret af systemet i Danmark gennem flere år, blev her klaret på en halv dag ! - Hertil kommer, at så måtte jeg så også betale ialt 2 x 750 russiske rubler, i alt svarende til 315 danske kroner !

På intet tidspunkt i omhandlede forløb så jeg nogen sekretær, læge eller neurolog anvende EDB eller PC; alt blev grundigt registreret i hånden, det være sig journal, henvisninger og recepter m v – ikke i formfuldendte blanketter, men stort set alt på blankt hvidt papir (se vedlagte) !

Dette var mine russiske oplevelser.

- Men her stopper historien ikke.

Mandag, den 5. juli 2010, kort tid efter vor hjemkomst fra Rusland, var jeg så uheldig – netop på grund af bristen i det neurologiske styrende følesystem i mine fødder samt fortsat manglende behandling heraf – at miste balancen på et vådt og flisebelagt badeværelsesgulv, hvorefter jeg faldt og slog øverste højre halvdel af ryggen samt højre skulder meget alvorligt. Grundet stærke smerter kørte min kone mig til skadestuen på Holbæk Sygehus.

Stor var min overraskelse ved ankomsten hertil, da jeg måtte konstatere "fuldt hus" (26 ventende patienter) i skadestuen – det så ikke godt ud ! - Da der var gået et par timer, hvor jeg observerede, at der kun blev behandlet i gennemsnit 1½ skadelidt person i timen, mistede jeg tålmodigheden og oplyste personalet, at jeg tog hjem igen, idet jeg hellere ville ligge i min seng end at sidde i endnu måske 4, 5 eller 6 timer – på en stiv stol og i et miljø med flere - forståeligt - grædende børn og med skrattende reklameindslag fra et TV i skadestuens fjerneste krog.

På min forespørgsel oplyste det venlige og hjælpsomme personale, at der var afsat 1 stk læge til behandlingen af de mange skadelidte patienter i skadestuen ! - Denne ene læge udgjorde med andre ord en alvorlig flaskehals, først og fremmest for patienterne, men også for det øvrige disponible understøttende hjælpepersonale. - Flere af de fremmødte patienter oplyste mig, at denne anstrengte situation i skadestuen var helt normal ! – Med andre ord: Politikerne har her reduceret personaleforbruget– ikke ind til benet, men ind i benet !

Det er mig uforståeligt, at 41 honorarlønnede regionrådsmedlemmer vil stå model til sådanne kaotiske forhold ! – Her savnes virkelig kompetent ledelse og overblik af høj kvalitet !

Hvornår vågner den almindelige dansker op og kræver velordnede forhold i det danske syge/"sundhedssystem", som jo fra mange politiske brage-udmeldinger skulle være blandt verdens bedste ???

...oooOOOooo...

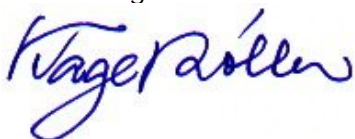
En undersøgelse af mine skader dagen efter - igen på Skadestuen i Holbæk - udviste bøjede/ brækkede ribben, som kun kunne behandles med smertestillende piller gennem en længere periode. Heldigvis viste en røntgenundersøgelse, at der ikke var sket brud på skulderen.

Sluttelig er det nu med bange anelser, at jeg skal forsøge at følge den - ovenfor omtalte - russiske neurologiske rådgivning, og anmode det danske neurolog-system om en hurtig diagnosticering ved hjælp af en MR-scanning !

Din henvisning af 4. juni 2010 til Neurologisk afdeling, Roskilde Sygehus er tilsyneladende aldrig nået frem ???

Hvordan kommer jeg videre - efter nu forgæves at have ventet i 6 måneder ???

Med venlig hilsen

Tage Møller

NB: Af hensyn til sikring af størst mulig åbenhed om disse aldeles uacceptable forhold i det danske syge-/”sundheds”/læge- og neurologsystem sender jeg samtidig hermed en kopi af dette brev til:

1. Neurolog, Anne-Mette Havsager, Holbæk	via e-mail: Gitte.Koch@mail.dk
2. Neurologisk afdeling, Roskilde Sygehus	via e-mail: sygehusnord@regionsjaelland.dk
3. Regionsrådets 41 medlemmer, Region Sjælland	via e-mail: Regionsjaelland@regionsjaelland.dk
4. Indenrigs- og Sundhedsminister, Bertel Haarder	via e-mail: sum@sum.dk
5. Folketingets Sundhedsudvalg	via e-mail: folketinget@ft.dk
6. Skadestuen i Holbæk, Holbæk Sygehus	via e-mail: sghnord@regionsjaelland.dk